gẽto. Et huius rõ est: qꝛ sic̃ dicit Phs in fi
ne libri Metheo. Auꝝ sic̃ ꝛ alia metalla ꝓ
creaꝛ̃ materialiꝛ̃ ex sulphure sb̃tili ꝛ rubeo
ꝛ ex viuo argento subtili ꝛ albo. Plus tñ
ꝯcurrit ad eius cõpositionez de soliditate
sulphuris q̃ꝫ de aereo aq̃so viui argenti. ꝛ
ideo auꝝ ẽ solidius ꝛ põderosius q̃ꝫ argẽ
tũ: qꝛ in auro plus ẽ de sulphure q̃ꝫ de ar/
gẽto viuo: in argẽto ecõtrario ẽ. Sic̃ ꝗ au/
rũ multã hꝫ põderositatẽ: sic hõ sapiẽs hꝫ
põdus grauitatꝭ ꝛ maturitatꝭ. Nõ eñ sine
põdere loquiꝛ̃ nec sine põdere gradiꝛ̃: nec
sine põdere debito aliq̃d opaꝛ̃. Tertio
rõne vtilitatis. Nã inter metalla nihil ef/
ficacius est auro. Habet eñ auruꝫ vt dicit
Plinius virtutẽ ꝯfortatiuã: vñ etiã aurũ
comestũ ꝯfortat oĩa membra q̃ꝫuis nõ nu/
triat illa. Hoc eñ facit sua aspitate ea pur
gando ꝛ a supfluis abstergendo. vñ etiaꝫ
hꝫ virtutẽ supfluitatũ corpoꝝ corrosiuam
siue extersiuã: ꝛ ideo valere diciꝛ̃ plurimũ
ꝯ leprã. Item auꝝ calefactũ positum su/
pra mẽbꝝ pilos ab eo tollit ꝛ vltra cresce/
re nõ ꝑmittit. Et siliꝛ sapiã hꝫ virtutẽ ꝯfor/
tatiuã. Vñ diciꝛ̃ Eccs. vij. Sapiã ꝯfortat
sapientẽ sup decẽ ꝑncipes ciuitatis. Itẽ
est supfluitatum remotiua: ꝓpter qꝺ diciꝛ̃
Sap̃. viij. ꝙ sapiã sobrietatẽ docet. Iteꝫ
est lepꝛe. i. infectiõis pcti impeditiua: qꝛ sic̃
diciꝛ̃ Prouer. xiiij. Sapiẽs timet ꝛ decli/
nat a malo. Ipã etiã remouet pilos. i. opa
carnis: qꝛ pili in carne ꝛ ex carne nascũꝛ̃.
Vñ diciꝛ̃ Prouerb. vij. Dic sapiẽtie: soror
mea es: ꝛ prudentiã voca amicã tuã: vt cu
stodiat te a muliere extranea. Ex q̃bꝰ pꝫ ꝙ
sapiã vtilior est auro: qꝛ qꝺ auꝝ facit cor/
poraliter: vtilius sapiã facit spũaliter. Et
ideo diciꝛ̃ Prouerb. xvj. Posside sapiãꝫ:
que auro melior est. Quarto rõne incor
porabilitatꝭ. Nã auꝝ q̃ꝫq̃ꝫ melius ꝛ nobi/
lius: tñ est sociabile ꝛ incorpabile argẽto.
Sic sapiens cũ sit humilis non dedignaꝛ̃
condescẽdere puulis ꝛ simplicibus ꝛ q̃nq̃ꝫ
sociare se eis. Sꝫ notandũ ꝙ argentum ꝑ
malleationẽ non põt incorporari auro nisi
ꝑcaueaꝛ̃ a tribus. s. a puluere: vẽto: ꝛ hu/
more. Nã quodcũq̃ꝫ se interponat nõ põt
fieri vnio: ex quo accipiꝛ̃ ꝙ simplex nõ põt
fieri sapiens: nec põt q̃s sapiẽti vera amici
tia vel ꝯformitate vniri nisi remoueaꝛ̃ pul
uis auaricie: vẽtus supbie ꝛ humor luxu/
rie. vnde amicitia que est inter auaros vel
supbos vel luxuriosos nõ est sapientium
amicitia nec amicitia vera. Iteꝫ sapiã as/
similaꝛ̃ lapidi corneolo. De quo in lapida
rio diciꝛ̃ ꝙ collo suspẽsus vel in digito por
tatus in disputando ꝓficit: surgentes mi/
tigat: iras ꝛ sanguis fluxũ ex q̃libet mem
bro sistit: maxĩe in mulieribus. Que q̃dẽ
siue vera sint siue nõ de corneolo tñ de sa
pientia verissima sunt. Nam sapiã ad om
nem veritatis disputationẽ ꝓficit. Quia
sapientis est scire oĩa ꝛ difficilia ꝑ certitu
dinem ꝛ causas: vt Phs dic̃. j. Metaph.
Et ideo q̃ talis est scit de oĩ veritate disse
rere. Item sapiã iras compmit. Secun
dũ eñ stoicos nulla ire pturbatio cadit in
sapientẽ. Sed ꝺm Aristo. cadit q̃dem ira
in sapientẽ sꝫ nõ inordinata. Unde dic̃ in
Ethicꝭ ꝙ nõ irasci qñ oportet ꝛ sicut opor
tet insipiẽtꝭ esse videꝛ̃. Ex quo pꝫ ꝙ sapiã
iras totaliter non euellit: sꝫ sub rõnis mo
deramine cohibet ꝛ restringit. ꝛ hoc perti
net ad virtutẽ mansuetudĩs. Item sapiã
fluxum sanguĩs. i. peccãdi voluntatẽ siue
ꝓnitatẽ sistit ꝛ impedit: Ecci. iij. Sapiens
cor ꝛ intelligibile abstinebit se a pctis ꝛ in
opibus iusticie successus habebit.

Caplm: XXXIII

Sapiẽtia vel sci
entia humana assimilaꝛ̃ lapidi si
ue gemme que diciꝛ̃ achates. q
ꝫ gẽma ꝺm Diasco. triplicis generꝭ repiꝛ̃.
Nam quedã est q̃ est nigra habens venas
albas. ꝛ hec crediꝛ̃ valere magicis artibꝰ:
qꝛ cũ ipã torrentes ꝯuertũt ꝛ sistunt vt di
ciꝛ̃. ꝛ ꝺm Diasco. valet etiã ad regum for/
mas ꝛ simulacra monstrãda somnioꝝ. Ta
lis ergo repñsentat supsticiosaꝫ sciaꝫ necro
manticoꝝ q ad modum huius lapidis ni/
gra est deformitate ꝛ obscuritate peccati:
ex eo ꝙ semp est cum aliq̃ demonũ reuerẽ
tia expssa vel occulta vt dicit Augꝰ. Habꝫ
tamen venas albas: qꝛ in q̃busdam necro
manticis actibus ad decipiendũ hoĩes q̃/
dam obseruãtie fiũt: vel ieiunioꝝ: vel ora
tionũ ꝛ hmõi que videnꝛ̃ ꝑtendere quan/
dam albedinem. i. quandam puritatem il
lius artis: ꝛ sic quandam spẽm sanctitatꝭ:
sicut fit in arte notoria ꝛ multꝭ alijs necro
manticis opibus siue sint circa q̃dam aq̃ꝝ
ꝛ fluuioꝝ ꝛ alioꝝ corpoꝝ q̃ mirabiles ap/
parent: siue circa diuiationes ꝑ somnia vꝛ̃

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-737/0186
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG